

[Poulsgaard]

Hvad vil så socialdemokratiet? Det var det, forsvarsministeren skulle spørge dem om. Vil de have en folkeafstemning om NATO? Ja eller nej? For vi kan ikke blive ved med at lade os drive rundt som klovne i manegen her af SF og VS. Hver eneste gang strammer socialdemokratiet en lille tand, og hver gang siger statsministeren: så sluger vi også denne her. Jeg synes snart, vi er kommet derud, at det var på tide, man spurgte befolkningen: ønsker man NATO opretholdt – ja eller nej? Det kunne man tage en folkeafstemning om – for min skyld gerne et valg.

Da mit partis ordfører i denne sag ikke kunne være til stede i dag, har jeg fremført partiets synspunkter, og jeg skal slutte med at sige, at vi selvfølgelig ikke kan stemme for nogen af de dagsordensforslag, der foreligger. Vi behøver overhovedet ikke have noget gruppemøde for at tage stilling til det.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Jeg glæder mig da over, at hr. Poulsgaard følger debatten i SF så tæt, men hr. Poulsgaard har nu ikke fattet ret meget af, hvad der foregår. Det, vi diskuterer i SF, er bl.a., hvordan vi får gang i den nedrustningsproces, vi ønsker at fremme.

I øvrigt synes jeg, hr. Poulsgaard som ordfører for sit parti skulle have fortalt os, hvad han mener om den atomoprustning, som er i gang.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Uha, hvor må det være dejligt at være frelst! Somme tider kunne man da ønske, man tilhørte den frelste venstrefløj, der hver gang vi andre ikke går med den, siger, vi er krigsliderlige, børnemishandlere, hustrumishandlere, og hvad ved jeg. Hvor er det rart at have sådan nogle frelste synspunkter!

Hvis hr. Thoft kunne opnå, at kvinder fik lov til at marchere i Rusland, i Polen, i Tjekkiet, i alle disse kommunistlande, og hvis man dér kunne få sådan en frisk debat som den, vi har her, så all right. Der er ingen fornuftige mennesker, der ønsker atomvåben, og da jeg gerne vil henregnes til den fornuftige del af menneskeheden, ønsker jeg det selvfølgelig heller ikke, men der er nogle

stykker, der ikke vil være med til en ensidig nedrustning, vi vil ikke bare overgive os til kommunismen på nåde og unåde.

Forsvarsministeren (Engell):

Jeg skal ikke gøre meget for at forlænge debatten. Jeg vil indlede med at fastslå – og det er mest på grund af nogle af de indlæg, der kom fra hr. Albrechtsen og fra hr. Thoft – at regeringen ønsker at fastholde sikkerheden med færrest mulige våben, også med færrest mulige a-våben.

Den beslutning, der blev truffet i Montebello, om reduktionen med de 1.400 sprænghoveder var en ensidig beslutning, som ikke – og det vil jeg understrege igen, ligesom jeg gjorde det i mit første indlæg – var gjort betinget af gennemførelsen af konkrete moderniseringer, men forudsætningen var naturligvis, at det reducerede lager, der så blev tilbage, skulle opfylde sin krigsforebyggende mission, og for at det skulle kunne lade sig gøre, måtte de våben, der var, jo kunne fungere mest effektivt og være bedst muligt beskyttet.

Når det gælder den videre procedure, som flere talere har været inde på, er det jo sådan, når vi taler om de konkrete våbensystemer, at det beror på en videre direkte kontakt mellem SACEUR og de pågældende lande.

Montebellobeslutningen var, som jeg har nævnt det, en ensidig beslutning, og den betyder – det synes jeg nok der er grund til at understrege – at vi i Vesteuropa kommer ned på det laveste antal atomvåben i 20 år. Det er også væsentligt, at NATO besidder en gennemtænkt begrundelse for størrelsen, sammensætningen og placeringen af atomstyrkerne i Europa. Det er vigtigt, at de store reduktioner har været mulige, og det er også vigtigt, at der muligvis i de kommende år er åbnet for yderligere reduktioner.

Flere har været inde på det synspunkt, at de våben, der blev trukket tilbage, bare var forældede og uden betydning. Her vil jeg gøre opmærksom på, at den totale reduktion på 1.400 sprænghoveder, som blev vedtaget med Montebellobeslutningen, var baseret på meget grundige analyser af, hvilke kortrækende systemer der vil være nødvendige for at opretholde troværdigheden af NATOs strategi. Det har været det grundlæggende synspunkt, at NATO ikke skulle have ét